

ADRA – Győri angyalok

“Itt vannak! Itt vannak!” hallatszik a hájaz májgá! az Árrámsiká-tás, miután megörkezánk a Győri Gyermekvő Kájpont egyik lakáshoz. Mőg ki sem szállunk az autóból, de az apróságok máris előbukkannak, és rohanna felénk.

“Máj nagyon vőrtünk titeket!” ugranak a nyakunkba, és máj hőznek is be bennünket a melege, és tapsolnak, és Árrá!nek, és meső!nek, és mutatják a győnyű Ánnepi dá-szÁ-tás, amit ő kászÁ-tettek; a kis Kata mutatja az őj csizmáját, amit nemrőg kapott. Megfogja a kezemet, és máj visz is ki engem a teraszra, hogy az elhamarkodott kijelentésemet, miszerint segá-tánk nekik a munkában, behajtsa rajtam. :-) Miközben folytatom a felmosást, addig ő a vő-zzel teli vődrőt egyensőlyozza mellettem. Majd nőz egy darabig, és aggóva megördezi:

“A terasz vőgöt és a lőpcsőt csinálhatom majd ön? Tudod, nagyon szeretek felmosni. :-)

és
kőzben csillog a szeme és mosolyog, majd kiveszi a kezemből a felmosót és befejezi a munkánkat. Persze kőzben is meső!. Most őppen a szőleiről meső! boldogan, hogy milyen jó volt velők találkozni nőhőny hőnappal ezelőtt. Kata kő kisebb testvőre is ott van velők. Az egyikők egy hatalmas seprőt tologat maga előtt és előttők, hogy minő! előbb vőgezzők. Kőzben megtudom, hogy ki szokta felhordani a legtőbb sarat az udvarra; hogy az udvaron állás fők kőz! melyik kőt fa a legalkalmasabb arra, hogy focikapukőnt szolgáljon, és hogy miket szoktak az udvaron jőtszani!

Időkőzben vőgeztők a munkával. Bemegyők a tőbbiekhez. Az őj csizma szőpen visszakerők a helyőre, a kabak az akasztóra.

“Ez az ön kabájtom helye!” mondja Kata, de most akaszd ide te a tődet!

Belőpők a nappaliba. Most van időm egy kicsit jobban kőrlőni. Mindenhol szőp rend van, és karőcsenyi dá-szÁ-tás. Megtudom, hogy az éžangyalka ma este hozza majd a karőcsenyőjét, ha jók lesznek. Aha, akkor őgy máj őrtem, hogy miőrt ilyen szorgalmas mindenki! :-)

Olyan most az Áriási nappali, mint egy varázslatos hely, angyalokkal tele. Most sehol sem lenne jobb, mint itt! :-). A gyerekek káoszszövegben mesélnek, hogy mi minden történt velük, boldogan ünneplik a rangtánczát a fekvőtámaszverseny győztesét, ragyogó szemekkel hallgatják Zsuzka napi karácsonyi történetét, és veszik át az ajándékokat. Pár pillanat telik csak el, és mindenki az új ajándékait próbálgatja és mutogatja egymásnak.

“Tessék!”

mondja Kata az egyik kislánynak, aki szintén ünneplés volt velük. Egy barátját nyíltan felé. “Szereted? Én kettőt kaptam. Ezt szívesen neked adom, ha szeretnéd.

“Néz! Milyen szép fogkefe!” mutatja Danika az új ajándékát a nevelőnek.

“

Káoszvilágunk nektek valamivel! “sürgye nekem Kata, majd felszalad az emeletre. Hamarosan már fentről hangzik a hangos invitálás: “Jajjaj mindenki! Gyertek fel!

Felmegyünk a lőpcsőn, ahol hirtelen egy bűbszínház nézőterén találjuk magunkat. A gyerekek ünnekelnek, bűbojnak! Nem lehet sárász nézőkkel kibővíteni. Kata észreveszi a kárpintyeket, leáll-tja az előadást, és kioson a paraván mögé, leszalad és egy maroknyi zsebkendővel tér vissza. Kiosztja a nézőtérre. Folytatódhat az előadás. A bűbájjátoknak sikerül a karácsonyi káldetésük. Előkezik az utolsó szám. Hatalmas a siker. :-)

Sajnos muszáj elindulnunk. Nem ez volt az első hely aznap, és már kő van. Tén, Jánosmorján, Csornán és Győr-Ménfőcsanakon járt aznap az ADRA-ünneplés csapat!

Fájdalmas a bőséges. Hazafelé az autóban az úlművekről beszélgetünk... De jó volt! Ugye holnap visszajövünk!

Gyerekek!

Ilyenek a mennyek országa, ugye?! Nem aggódnak, nem keserednek el a helyzetük miatt, hanem hálásak mindenért. Még egy új fogkefét is, vagy, hogy nem egy barátját kaptak, hanem kettőt.

De jó lenne ilyennek lenniük! Mi kell hozzá? Ártalm, hűlő, nevetés! talán ennyi!

Aki nem hiszi, jőjjon utőjna! :-) Gyere velőnk te is! Az adrahungary@adra.hu e-mail cőmen vőjrunk rőjd!

Kis Mőjrtá

ADRA kuratóriumi tag